

Seg skal dernæst gjøre opmærksom paa, at medens det ganske vist i mange Tilfælde kunde være ubilligt, om En skulde affone en Bøde ved Vand og Brød, saa kan det paa den anden Side ogsaa blive ubilligt, naar han absolut skal affone den med simpelt Fængsel. Tag en Arbeidsmand, som er henvist til at forsørge Kone og Børn ved sine Hænders Arbejde, lad ham blive idømt en Mulkt, der svarer til 5 Dage paa Vand og Brød; han kan da være under saadanne Forhold, at det er langt fordeelagtigere for ham at affone Bøden paa denne Maade end med 20 Dages Fængsel, idet der er en Forskjel af 15 Arbejdsdage mellem de to Afsoningsmaader, og man gjør ham derfor Skade ved ubetinget at sige, at Bøden skal affones med simpelt Fængsel istedetfor med Vand og Brød. Desuden, dersom vi skulle gjøre de Hensyn gjældende, saa maatte man dog stille den Fordring, at det blev ikke blot denne Bøde alene, men samtlige Bøder efter denne Lov, hvorved vi omtrent vilde træffe alle de Bøder for offentlige Politifager, som der kunde være Tale om at idømme i Kjøbenhavn, og det vilde dog noget formindste det „Urimelige“ deri, thi gjaldt det først for alle saadanne Sager i Kjøbenhavn, saa vilde det ikke være vanskeligt at faae Bestemmelsen udvidet til det øvrige Land, og i alt Fald gjøre vi jo nu en saa stor Forskjel i Behandlingen af offentlige Politifager i Kjøbenhavn, at der Intet kan indvendes imod ogsaa at gjøre denne. Jeg troer derfor, at der er al Opfordring til ikke at stemme for Fleertallets Forslag, men i alt Fald lade det staae hen til tredie Behandling, hvorledes det Forhold skal ordnes; Sagen vil naturligtvis paany blive gjort til Gjenstand for Underfølgelse af Udvalget, til hvilket Resultat Thinget end maatte komme.

Det andet Punkt angaaer Forholdet mellem Forslagene under Nr. 31 og 32. Min ærede Kollega i Udvalget (Klein) har forsvaret det sidste Forslag, som han har været med at stille, som en Lovinde forsvare sine Unger, men han er derved gaaet saa vidt, at han er bleven meget ubillig mod os, der have stillet Forslaget

under Nr. 31, og som ikke burde lide under, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Jacobsen) har forladt ham, for at gaae over til os; han burde i alt Fald have indskrænket sin Dadel til dette ærede Medlem og ikke lade den udstrække sig til os, som have gjort alt Muligt for at give Forslaget en saa god Form som muligt. Det ærede Medlem (Klein) sagde Noget, der maa styrke os ligeoverfor Ministeren, idet han gjorde opmærksom paa, at disse to Forslag i Meget, og navnlig i Udtryksformen, vare aldeles eens. Sa, det er netop Sagen, og som Følge deraf kan Ministeren forsaavidt ikke bedre tage imod Mindretallets Forslag end mod Fleertallets. Han kan nemlig ikke indvende mod vort, at Politiet derefter kun „kan fordre“ en Forsamling hævet, idet jo netop det Samme staaer i Mindretallets Forslag; forresten er denne Bestemmelse jo heller ikke saa usikker, som man troer. Gaaer man nemlig Lovudkastet igjennem, vil man finde, at der er sagt paa mange Steder, at Politiet kan begjære sig indladt i Huset, at det kan forlange opgivet Navn og Bopæl af den og den osv., og der siges altsaa paa den Maade, hvad Politiet kan fordre, uden at Loven giver sig af med at sige, hvad der da skal skee, naar Fordringen ikke opfyldes. Hvad vil der da skee efter de forsaavidt eenslydende Forslag under Nr. 31 og 32? Saa vil Politiet, naar en Leder af en Forsamling vægrer sig ved at hæve den, holde sig til, at han derved bliver et Strafsansvar undergivet, og det vil være besøiet til at optræde videre imod ham. Jeg troer, at Forslaget under Nr. 31 er affattet, om end ikke fuldstændig feilfrit — thi det har jo ikke engang det ærede Mindretal været istand til for sit Forslags Bedkommende — saa dog saaledes, at Forsamlingen trostigt kan tage imod det, og jeg troer, at dersom den høitærede Justitsminister vilde gjøre Forslaget den Ære at læse det nsie igjennem, saa vilde han komme til den Overbydning, at hans sædvanlige Starpsindighed og Nøiagtighed ikke have ydet ham den sædvanlige Understøttelse, da han gjennemgik disse Forslag, paa